

Buletin legislativ

Februarie-Martie 2012

Arbitraj	1
Finanțe publice	2
Drept societar	4
Regimul imobilelor preluate în mod abuziv	10
Dreptul muncii și securității sociale	13
Energie	20
Drept fiscal	21

Februarie-Martie 2012

Buletin legislativ

Arbitraj

Denumirea actului normativ	Rezoluția nr. 17/2012 a Camerei de Comerț și Industrie a României privind aprobarea Regulilor de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional („Regulile CCIR”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97/07.02.2012
Intrare în vigoare	7 februarie 2012
Dispoziții principale	Noile Reguli CCIR guvernează procedurile arbitrale desfășurate în fața Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României („Curtea de Arbitraj”), aducând o serie de modificări față de Regulile CCIR 2010.

Una dintre cele mai importante modificări o reprezintă aceea că părțile nu mai au libertatea de a stabili membrii componenți ai tribunalului arbitral în litigiile supuse arbitrajului instituționalizat organizat de Curtea de Arbitraj. Astfel, numirea arbitrilor se află sub apanajul exclusiv al Autorității de nominare care va desemna arbitrii în funcție de obiectul cererii principale și complexitatea cauzei. Autoritatea de nominare a arbitrilor aparține unui membru al Plenului Curții de Arbitraj desemnat pentru un mandat de 7 ani care poate fi reînnoit.

O altă modificare substanțială adusă de Regulile CCIR are în vedere limba arbitrajului internațional. Spre deosebire de regulile anterioare de arbitraj care permiteau părților și tribunalului arbitral să stabilească limba în care aveau loc dezbaterile, în prezent, dacă locul arbitrajului internațional este în România, limba în care se vor desfășura procedurile arbitrale internaționale este limba română, cu excepția cazului în care toți arbitrii sunt străini și aceștia au ajuns la un consens privind limba ce va fi folosită.

Alte modificări aduse de Regulile CCIR au în vedere următoarele:

- înlocuirea sintagmelor litigii civile și litigii comerciale cu cea de litigii arbitrale;
- determinarea competenței tribunalului arbitral în funcție de locul

înregistrării acțiunii arbitrale, în lipsa prevederii exprese a părților în acest sens;

- obligația tribunalului arbitral de a întreba părțile la fiecare termen dacă au ajuns la o înțelegere;
- acceptarea de către pârât a competenței Curții de Arbitraj urmare a introducerii unei cereri de arbitrale nu mai poate avea loc implicit, ci numai expres, fiind consemnată în scris;
- termenul de soluționare a arbitrajului s-a redus la 5 luni pentru litigiile interne și 10 luni pentru litigiile internaționale. Depășirea nejustificată a acestui termen poate atrage răspunderea membrilor tribunalului;
- părțile nu mai au posibilitatea în litigiile interne de a stabili alt loc al desfășurării arbitrajului decât cel al sediului Curții de Arbitraj propriu camerei de comerț sesizate;
- în cazul unui arbitraj ad-hoc părțile trebuie să introducă în convenția arbitrală în mod expres sintagmele „arbitraj ad-hoc” sau „arbitraj voluntar”, orice altă formulare ducând la considerarea arbitrajului ca fiind instituționalizat.

Acte normative abrogate

Regulile de procedură arbitrală ale Curții de Arbitraj Comercial Internațional adoptate în data de 29.03.2010, cu modificările și completările ulterioare

Autor

ruxandra.nita@tuca.ro

Finanțe publice

Denumirea actului normativ

Legea nr. 28/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative în vederea îmbunătățirii activității de valorificare a bunurilor sechestrate sau, după caz, intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului („**Legea nr. 28/2012**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189/22.03.2012

Intrare în vigoare

25 martie 2012

Legături cu alte acte normative

- Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului („**O.G. nr. 14/2007**”);
- Codul de procedură penală.

Dispoziții principale

Modificările aduse de Legea nr. 28/2012 conduc la facilitarea procedurii de valorificare a bunurilor sechestrate sau intrate potrivit legii în proprietatea privată

a statului, reglementată de O.G. nr. 14/2007 și Codul de procedură penală.

Regula este că aceste bunurile mobile aflate la organele de valorificare sau la deținător, pentru care s-a dispus restituirea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau prin ordonanța procurorului, se restituie proprietarului sau persoanei îndreptățite. Legea nr. 28/2012 detaliază procedura de restituire, precum și faptul că bunurile se consideră abandonate dacă proprietarul sau persoana îndreptățită nu se prezintă pentru a le ridica în termen de 3 luni de la data la care a fost notificată de către deținător.

Totodată, Legea nr. 28/2012 reglementează în mod amănunțit posibilitatea valorificării bunurilor mobile cu privire la care s-a dispus confiscarea, în cursul procesului al cărui obiect îl constituie legalitatea procesului-verbal de confiscare, atunci când:

- există riscul ca, prin trecerea timpului, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a litigiului, valoarea bunurilor confiscate să se diminueze semnificativ;
- măsura confiscării privește bunuri a căror depozitare, întreținere sau conservare necesită cheltuieli disproporționate în raport cu valoarea bunului;
- la cererea proprietarului bunurilor sau atunci când există acordul acestuia.

Amendamentele aduse Codului de procedură penală vizează cazurile speciale de valorificare a bunurilor sechestrate în cursul procesului penal, înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, respectiv atunci când există acordul proprietarului sau, dacă acesta nu există, în următoarele situații:

- în termen de un an de la data instituirii sechestrului, valoarea bunurilor sechestrate s-a diminuat în mod semnificativ, respectiv cu cel puțin 40% în raport cu valoarea din momentul dispunerii măsurii asigurătorii;
- există riscul expirării termenului de garanție sau când sechestrul asigurător s-a aplicat asupra unor animale sau păsări vii;
- sechestrul asigurător s-a aplicat asupra produselor inflamabile sau petroliere;
- sechestrul asigurător s-a aplicat asupra unor bunuri a căror depozitare sau întreținere necesită cheltuieli disproporționate în raport cu

valoarea bunului;

Totodată, dacă proprietarul nu a fost identificat, autovehiculele ori mijloacele de transport asupra cărora s-a instituit sechestrul asigurător pot fi valorificate în următoarele situații:

- atunci când acestea au fost folosite, în orice mod, la săvârșirea unei infracțiuni;
- dacă de la data instituirii măsurii asigurătorii asupra acestor bunuri a trecut o perioadă de un an sau mai mare.

În plus, Legea nr. 28/2012 aduce precizări detaliate cu privire la procedura de valorificare, în funcție de etapa procesului penal în care aceasta are loc, precum și cu privire la modul de contestarea a acesteia.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Drept societar

1. Formalități privind documentul care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social

Denumirea actului normativ

Ordinul ministrului justiției și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 492/C/205 pentru aprobarea Procedurii de solicitare și emitere, în format electronic, a adeverinței privind înregistrarea documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social și a certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social („**Ordinul nr. 492/C/205**”).

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148/06.03.2012

Intrare în vigoare

6 martie 2012

Dispoziții principale

Ordinul nr. 492/C/205 simplifică procedurile administrative de înregistrare a documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social („**Actul de spațiu**”) și de eliberare a adeverinței privind înregistrarea Actului de spațiu („**Adeverința**”) și a certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social („**Certificatul**”), cu ocazia înmatriculării societății comerciale sau a schimbării sediului social al acesteia.

Potrivit noii proceduri, cererea de înregistrare a Actului de spațiu va fi depusă odată cu cererea de înmatriculare sau de înregistrare a mențiunii privind schimbarea sediului social, la oficiul registrului comerțului în a cărui rază teritorială societatea își are sediul social.

În continuare, imediat după înregistrarea cererii la oficiul registrului comerțului, acesta din urmă va transmite organului fiscal competent - administrația finanțelor publice municipală, orășenească, comunală sau a sectoarelor municipiului București din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărei rază teritorială se află situat spațiul cu destinație de sediu social - cererea de înregistrare a Actului de spațiu însoțită de Actul de spațiu, prin poșta electronică.

Organul fiscal va întreprinde oricare dintre următoarele:

- va emite și transmite prin poșta electronică către oficiul expeditor al registrului comerțului Adeverința și Certificatul, după cum urmează în aceeași zi sau în prima jumătate a programului de lucru din ziua imediat următoare în funcție de momentul primirii cererii;
- va notifica, de îndată, oficiul registrului comerțului expeditor în cazul în care documentația este incompletă sau nu este lizibilă, precum și dacă, din alte motive, Certificatul și Adeverința nu pot fi emise; în cazul în care societatea comercială, prin reprezentantul său legal sau prin persoana împuternicită de acesta, este singura care poate înlătura motivele pentru care actele menționate anterior nu pot fi emise, ORC va dispune măsurile necesare.

În fine, precizăm că atât înaintarea de către oficiul registrului comerțului către organul fiscal competent a Actului de spațiu depus în susținerea cererii depuse, cât și eliberarea și transmiterea de către organul fiscal către oficiul registrului comerțului a Adeverinței și a Certificatului, nu sunt condiționate de înregistrarea Actului de spațiu la organul fiscal în scopul stabilirii impozitului pe venit.

Acte normative abrogate

Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2112/2010 pentru aprobarea Procedurii de emiteri, în format electronic, a Adeverinței privind înregistrarea documentului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social și a Certificatului pentru spațiul cu destinație de sediu social.

Autor

cornelia.tabirta@tuca.ro

Denumirea actului normativ

2. Modificări aduse Legii societăților comerciale

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale („O.U.G. nr. 2/2012”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143/02.03.2012

Intrare în vigoare	2 martie 2012
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale („ Legea societăților comerciale ”)
Dispoziții principale	<p>Principalele modificări aduse Legii societăților comerciale privesc în special procesul de fuziune și divizare a societăților, dintre care enumerăm în continuare cele mai importante amendamente.</p> <p>Nu este necesară întocmirea unui raport de descriere și de evaluare a aporturilor în natură, în următoarele cazuri:</p> <ul style="list-style-type: none">• în cazul societăților comerciale constituite prin fuziune sau divizare;• în cazul majorării de capital efectuate prin fuziune sau divizare;• pentru efectuarea, dacă este cazul, a plăților în numerar către acționarii/asociații societății comerciale absorbite sau divizate,• dacă proiectul de fuziune sau divizare a fost supus examinării unui expert independent. <p>Acționarii care nu sunt în favoarea fuziunii/divizării își pot exercita dreptul de retragere în termen de 30 de zile de la data publicării proiectului de fuziune/divizare în condițiile prevăzute în Legea societăților comerciale.</p> <p>Se prevede expres faptul că asociații în societatea în nume colectiv, în comandită simplă sau în societatea cu răspundere limitată <u>se pot retrage în situațiile prevăzute la art. 134</u> (aplicabil până în prezent doar societăților pe acțiuni); pe de altă parte, dacă retragerea asociaților din aceste tipuri de societăți se face în cazurile prevăzute de actul constitutiv sau cu acordul tuturor celorlalți asociați, dreptul de retragere poate fi exercitat în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii adunării generale a asociaților în Monitorul Oficial al României; costurile de evaluare a drepturilor asociatului retras vor fi suportate de către societate.</p> <p>Proiectul de fuziune sau de divizare care trebuie să se depună la oficiul registrului comerțului aferent fiecărei societăți implicate în proces trebuie să fie însoțit, pe lângă declarația societății care încetează a exista în urma fuziunii sau divizării despre modul cum a hotărât să stingă pasivul său, și <u>de o declarație privitoare la modalitatea de publicare a proiectului de fuziune sau de divizare</u>, această prevedere fiind aplicabilă și în cazul fuziunii transfrontaliere.</p> <p>Societatea poate înlocui publicarea raportului de fuziune/ divizare în Monitorul Oficial al României, cu publicitatea efectuată prin intermediul propriei pagini web, pe o perioadă continuă de cel puțin o lună înaintea adunării generale</p>

extraordinare care urmează să decidă cu privire la fuziune/divizare, perioadă care se încheie nu mai devreme de finalul adunării generale respective. Într-un astfel de caz:

- societatea trebuie să asigure condițiile tehnice pentru afișarea continuă și neîntreruptă și cu titlu gratuit a documentelor prevăzute de lege;
- societatea trebuie să dovedească continuitatea publicității; și
- societatea trebuie să asigure securitatea propriei pagini web și autenticitatea documentelor afișate;
- oficiul registrului comerțului unde este înmatriculată societatea va publica, cu titlu gratuit, pe propria sa pagină web, proiectul de fuziune sau divizare;
- publicitatea prin intermediul paginii proprii web este aplicabilă și în cazul fuziunii transfrontaliere.

Opoziția formulată de creditorii societăților care iau parte în fuziune sau divizare poate fi respinsă de instanță, printre altele, și în cazul în care respectivul creditor nu dovedește că satisfacerea creanței sale este pusă în pericol prin realizarea fuziunii.

Administratorii societății divizate, precum și ai fiecărei societăți implicate în fuziune trebuie să informeze adunarea generală a societății lor, precum și administratorii celorlalte societăți implicate în operațiune, astfel încât aceștia să poată informa, la rândul lor, adunările generale ale societăților respective asupra oricărei modificări substanțiale a activelor și pasivelor intervenite între data întocmirii proiectului de divizare/fuziune și data adunărilor generale care urmează să decidă asupra acestui proiect.

Prin decizie unanimă a acționarilor/asociaților și a deținătorilor altor valori mobiliare care conferă drepturi de vot la fiecare dintre societățile participante la fuziune sau la divizare, se poate renunța atât la întocmirea raportului administratorilor de fundamentare a proiectului de fuziune/divizare, cât și la comunicarea de către administratori a informațiilor privind modificările substanțiale a activelor și pasivelor societăților implicate în fuziune, respectiv divizare.

În cazul anumitor tipuri de fuziuni prin absorbție și divizare, sunt îndepărtate de la aplicabilitate anumite obligații privind rapoartele ce trebuie întocmite și

conținutul acestora, obligația de a pune la dispoziția acționarilor/asociațiilor situațiile financiare, respectiv anumite dispoziții privind răspunderea administratorilor societăților și a consecințelor fuziunii și divizării asupra acționarilor/asociațiilor.

Totodată, întocmirea situațiilor financiare a societăților implicate nu mai este necesară: (i) în cazul în care toți acționarii/asociații și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile implicate în fuziune/divizare decid astfel; sau (ii) dacă societățile implicate în fuziune/divizare publică rapoarte semestriale și le pun la dispoziția acționarilor/asociațiilor, potrivit legislației pieței de capital. În plus, societatea implicată în fuziune sau divizare nu are obligația de a pune la dispoziția acționarilor la sediul său social documentele prevăzute la art. 244 alin. (1) (respectiv proiectul de fuziune/divizare, raportul și/sau informarea administratorilor, situațiile financiare anuale și rapoartele de gestiune pentru ultimele 3 exerciții financiare, situațiile financiare prevăzute la punctul anterior, raportul cenzorilor/auditorului financiar, raportul experților) dacă acestea sunt publicate pe propria pagină web a societății pe o perioadă continuă de cel puțin o lună înaintea adunării generale care urmează să decidă cu privire la fuziune/divizare.

Acționarii sau asociații vor putea obține, la cerere și în mod gratuit, copii de pe actele enumerate mai sus sau extrase din ele (inclusiv prin poșta electronică), cu excepția situației în care acționarii sau asociații au posibilitatea de a descărca de pe pagina web a societății și de a imprima aceste documente.

O noutate legislativă este reprezentată de posibilitatea ca aprobarea fuziunii de către adunarea generală a acționarilor societăților implicate în fuziune să nu fie necesară, în cazul unor anumite tipuri de fuziuni prin absorbție și divizări și respectiv, dacă sunt îndeplinite anumite condiții prevăzute de lege, respectiv:

- în cazul unei fuziuni prin absorbție prin care una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți care deține toate acțiunile lor sau alte titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală, dacă: (i) fiecare dintre societățile implicate în fuziune a îndeplinit cerințele de publicitate a proiectului de fuziune cu cel puțin o lună înainte ca fuziunea să producă efecte; pe o perioadă de o lună înaintea datei de la care operațiunea produce efecte toți acționarii societății absorbante au putut consulta, la sediul societății sau pe pagina web a acesteia proiectul de fuziune, situațiile financiare anuale și rapoartele de

gestiune pentru ultimele 3 exerciții financiare și situațiile financiare întocmite nu mai devreme de prima zi a celei de-a treia luni anterioare datei proiectului de fuziune sau de divizare, dacă ultimele situații financiare anuale au fost întocmite pentru un exercițiu financiar încheiat cu mai mult de 6 luni înainte de această dată; (iii) unul sau mai mulți acționari/asociați ai societății absorbante, deținând cel puțin 5% din capitalul social subscris, au posibilitatea de a cere convocarea unei adunări generale pentru a se pronunța asupra fuziunii;

- în cazul în care într-o fuziune prin absorbție societatea absorbantă deține cel puțin 90%, dar nu totalitatea acțiunilor/părților sociale sau a altor valori mobiliare ce conferă titularilor lor drept de vot în adunările societăților, aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății absorbante nu este necesară dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la punctul anterior;
- în cazul unei divizări în care societățile beneficiare dețin împreună toate acțiunile/părțile sociale ale societății divizate și toate celelalte valori mobiliare ce conferă drept de vot în adunarea generală a societății divizate, nu este necesară aprobarea divizării de către adunarea generală a societății divizate dacă: (i) au fost îndeplinite cerințele de publicitate a proiectului de divizare cu cel puțin o lună înainte ca divizarea să producă efecte; (ii) pe o perioadă de o lună înaintea datei de la care operațiunea produce efecte toți acționarii societăților implicate în divizare au putut consulta documentele prevăzute la art. 244 alin. (1) prevăzute mai sus; (iii) au fost îndeplinite cerințele de informare a acționarilor/asociaților și a organelor de administrare/conducere a celorlalte societăți implicate în operațiune asupra oricărei modificări substanțiale a activelor și pasivelor lor;
- în cazul în care fuziunea transfrontalieră prin absorbție este realizată de o societate absorbantă care deține cel puțin 90%, dar nu totalitatea acțiunilor/părților sociale sau a altor valori mobiliare ce conferă titularilor lor drept de vot în adunările generale ale societății/societăților absorbite, există obligația întocmirii de către experți a unui raport de evaluare a proiectului de fuziune.

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Regimul imobilelor preluate în mod abuziv

1. Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente („O.U.G. nr. 4/2012”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169/15.03.2012
Intrare în vigoare	15 martie 2012
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente („Legea nr. 247/2005”) Convenția Europeană a Drepturilor Omului („Convenția”)
Dispoziții principale	<p>De la data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 4/2012 se suspendă, pe o perioadă de 6 luni, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" din Legea nr. 247/2005.</p> <p>Pe această perioadă personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților întocmește și ține la zi evidența dosarelor de despăgubire, înregistrate în mod legal la aceasta, înregistrează noi dosare de despăgubiri, analizează documentația existentă în aceste dosare în vederea soluționării legale a cererilor de despăgubire și ia măsurile necesare în scopul inventarierii și arhivării dosarelor de despăgubire depuse de către persoanele îndreptățite.</p> <p>Această măsură legislativă a fost luată în contextul implementării hotărârii-pilot pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în <i>Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României</i>, prin care s-a acordat statului român un termen de 18 luni pentru a lua măsurile care să garanteze protecția efectivă a drepturilor enunțate de art. 6 § 1 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1, în contextul tuturor cauzelor similare cauzei menționate mai sus, respectiv al respectării dreptului de proprietate și al plății de despăgubiri aferente imobilelor preluate în mod abuziv.</p>

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

2. Jurisprudență relevantă

Decizie	Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 27/2011 pentru soluționarea unui recurs în interesul legii cu privire la calitatea procesuală pasivă a statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în cererile având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru imobilele preluate abuziv, imposibil de restituit în natură și pentru care se prevăd măsuri reparatorii prin titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente („Decizia nr. 27/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120/17.02.2012
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 („Legea nr. 10/2001”);• Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente („Legea nr. 247/2005”);• Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”);• Codul civil al României din 1864 („Codul civil 1864”).
Dispoziții principale	<p>Prin Decizia nr. 27/2011, Înalta Curte de Casație și Justiție („Înalta Curte”) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte și de Colegiul de conducere al Înaltei Curți, privind practica neunitară a instanțelor naționale cu privire la calitatea procesuală pasivă a statului român, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, în cererile având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru imobilele preluate abuziv, imposibil de restituit în natură și pentru care se prevăd măsuri reparatorii prin Titlul VII al Legii nr. 247/2005.</p> <p>Soluțiile neunitare ale instanțelor naționale referitoare la calitatea procesuală pasivă a statului privesc atât (i) acțiunile directe împotriva statului, cât și (ii) solicitările în cadrul soluționării contestației formulate în temeiul Legii nr. 10/2001.</p> <p>Înalta Curte, analizând recursurile declarate în interesul legii, constată că există 3 tipuri de cauze, din perspectiva calității procesuale a statului român, în care trebuie să se pronunțe, și anume:</p> <ul style="list-style-type: none">• acțiunile întemeiate pe dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, care prevede că „[d]ecizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi

atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârea tribunalului este supusă recursului, care este de competența curții de apel";

- acțiunile directe, îndreptate împotriva statului român, întemeiate pe dispozițiile art. 480 și următoarele din Codul civil 1864 referitoare la dreptul de proprietate și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, care prevede că „[o]rice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”;
- acțiunile directe, îndreptate împotriva statului român, întemeiate pe dispozițiile art. 13 din Convenție, care prevede că „[o]rice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și dacă încălcarea ar fi fost comisă de persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale”.

Înalta Curte a concluzionat că: (i) în acțiunile întemeiate pe dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, prin care se solicită obligarea statului român de a acorda despăgubiri bănești pentru imobilele preluate în mod abuziv, statul român nu are calitate procesuală pasivă și că (ii) acțiunile în acordarea de despăgubiri bănești pentru imobilele preluate abuziv, imposibil de restituit în natură și pentru care se prevăd măsuri reparatorii prin titlul VII al Legii nr. 247/2005, îndreptate direct împotriva statului român sunt inadmisibile, în cazul în care sunt întemeiate pe dispozițiile dreptului comun, ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție (prin aplicarea principiului *specialia generalibus derogant*) și ale art. 13 din Convenție (deoarece prevederile acestui articol nu pot constitui temei pentru combaterea unei legi, pe motiv că este contrară Convenției).

Autor

raluca.negoescu@tuca.ro

Dreptul muncii și securității sociale

1. Noutăți legislative privind Inspekția Muncii

Denumirea actului normativ	Legea nr. 51/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspekției Muncii („ Legea nr. 51/2012 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182/21.03.2012
Intrare în vigoare	24 martie 2012
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspekției Muncii („ Legea nr. 108/1999 ”)
Dispoziții principale	<p>Legea nr. 51/2012 a adus modificări importante în ceea ce privește înființarea și organizarea Inspekției Muncii, organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.</p> <p>Principalele aspecte reglementate în cuprinsul Legii nr. 51/2012 sunt următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none">• Constituirea Consiliului Consultativ Tripartit <p>Prin Legea nr. 51/2012 se dispune înființarea, la nivelul Inspekției Muncii, a unui Consiliu Consultativ Tripartit, cu rol de dialog social, format din reprezentanții desemnați ai instituției, ai confederațiilor sindicale și patronale reprezentative la nivel național.</p> <p>De asemenea, un astfel de consiliu consultativ tripartit se constituie și la nivelul inspectoratelor teritoriale de muncă, aflate în subordinea Inspekției Muncii, format, la fel, din reprezentanții desemnați ai instituției și ai organizațiilor sindicale și patronale reprezentative la nivel național.</p> <ul style="list-style-type: none">• Statutul inspectorului de muncă <p>Potrivit dispozițiilor Legii nr. 51/2012, inspectorii de muncă sunt funcționari publici, în cadrul funcțiilor publice specifice cu statut special.</p> <p>Statutul inspectorului de muncă va fi reglementat prin lege, supusă spre aprobare în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Legii nr. 51/2012.</p> <p>De asemenea, potrivit noii legi, inspectorii de muncă, celelalte categorii de funcționari publici, precum și personalul contractual din cadrul Inspekției Muncii și al inspectoratelor teritoriale de muncă beneficiază de măsuri speciale de protecție împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe ei, familiile și/sau bunurile lor, având dreptul la rambursarea tuturor cheltuielilor pentru daunele suferite în exercitarea atribuțiilor.</p>

- Suplimentarea atribuțiilor Inspecției Muncii

Prin Legea nr. 51/2012 au fost introduse noi atribuții în sarcina Inspecției Muncii și, de asemenea, clarificate/reformulate unele atribuții recunoscute prin Legea nr. 108/1999.

Între noile atribuții se înscriu, printre altele, concilierea conflictelor de muncă declanșate la nivelul unităților, primirea și transmiterea în sistem informatic, prin inspectoratele teritoriale de muncă, a datelor depuse de angajatori și beneficiari referitoare la salariați și la zilieri, precum și controlarea, coordonarea și îndrumarea metodologică cu privire la aplicarea prevederilor referitoare la securitatea și sănătatea în muncă ce decurg din legislația națională, europeană și din convențiile Organizației Internaționale a Muncii.

- Modificarea regimului sancționator

Potrivit dispozițiilor Legii nr. 51/2012, cuantumul amenzii care poate fi aplicată de inspectorii de muncă în cazul constatării unor abateri de la respectarea legislației muncii este cuprins între 5.000 lei și 10.000 lei.

Faptele care pot atrage aplicarea amenzii menționate sunt următoarele:

- împiedicarea în orice mod a inspectorilor de muncă să exercite, total sau parțial, controlul ori să efectueze cercetarea evenimentelor prin orice acțiune sau inacțiune a conducătorului unității, a reprezentantului legal, a unui angajat, prepus ori a altei persoane aflate în locațiile supuse controlului, inclusiv refuzul persoanei găsite la locul de muncă de a completa fișa de identificare sau de a da informații despre evenimentul cercetat;
- neîndeplinirea sau îndeplinirea parțială de către entitatea controlată a măsurilor dispuse de inspectorul de muncă, la termenele stabilite de acesta;
- nerespectarea de către conducătorul unității, reprezentantul legal al acestuia, angajați, prepuși sau alte persoane aflate în locațiile supuse controlului a obligației de a pune la dispoziția inspectorilor de muncă, în termenul stabilit de aceștia, documentele și informațiile solicitate, necesare controlului ori cercetării evenimentelor.

Autor

mariana.sturza@tuca.ro

2. Modificarea legislației privind venitul minim garantat, concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, alocația pentru susținerea familiei

Denumirea actului normativ	Hotărâre nr. 57/2012 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011, și a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 38/2011 („H.G. nr. 57/2012”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82/01.02.2012
Intrare în vigoare	1 februarie 2012
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011 („Norme de aplicare a Legii nr. 416/2001”);• Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011 („Norme de aplicare a O.U.G. nr. 111/2010”);• Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 38/2011 („Norme de aplicare a Legii nr. 277/2010”);• Directiva 2010/18/UE a Consiliului de punere în aplicare a Acordului cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului, încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES, și de abrogare a Directivei 96/34/CE.
Dispoziții principale	<p>H.G. nr. 57/2012 aduce o serie de modificări și completări normelor metodologice de aplicare a unor acte normative care instituie diferite măsuri de protecție, sprijin și asistență socială suportate de la bugetul de stat, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none">• Modificări și completări aduse Normelor de aplicare a Legii 416/2001:<ul style="list-style-type: none">- Stabilirea cuantumului și plata ajutorului social:<ul style="list-style-type: none">o criteriul de referință luat în considerare la stabilirea venitului net

lunar al familiei/ al persoanei singure este cuantumul total al veniturilor pe care membrii acesteia le-au realizat în luna anterioară depunerii cererii;

- stabilirea dreptului la ajutor social se realizează ținându-se seama de o singură categorie de bunuri: „lista bunurilor ce conduc la excluderea acordării ajutorului social”, cuprinse în Anexa nr.4 la H.G. nr. 57/2012 și a cărei publicare poate fi făcută și pe pagina de internet a unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale;
- drept consecință, se abrogă Anexele nr.5, respectiv „Lista bunurilor care nu sunt considerate de strictă necesitate pentru nevoile familiale” și 6, respectiv „Criteriile privind limitele minime și maxime ale veniturilor potențiale provenite din valorificarea bunurilor ce depășesc cantitativ categoriile de bunuri considerate de strictă necesitate pentru nevoile unei familii”.
- Obligațiile titularilor și ale beneficiarilor de ajutor social:
 - subzistă obligația titularul ajutorului social de a depune la primăria localității în a cărei rază teritorială își are domiciliul ori reședința declarația pe proprie răspundere privind componența familiei și veniturile realizate, fără însă a mai fi necesară și depunerea adeverinței eliberate de autoritatea competentă cu privire la veniturile realizate supuse impozitului pe venit. Acest demers va avea loc din 6 în 6 luni;
 - impunerea îndatoririi de plată a obligațiilor legale față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate, potrivit art. 248 lit. a)-c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ca și condiție necesară în vederea menținerii dreptului la ajutorul social.
- Modificarea cuantumului ajutorului social, suspendarea și încetarea plății ajutorului social:
 - extinderea situațiilor de suspendare a ajutorului social și la cazul nerespectării îndatoririi de plată a obligațiilor legale față de bugetul local pentru bunurile pe care titularii le dețin în proprietate;
 - achitarea obligațiilor legale către bugetul local în perioada de suspendare prevăzută de lege atrage reluarea plății ajutorului social, prin dispoziția primarului, începând cu luna următoare celei în care s-

- a achitat obligația, inclusiv pentru drepturile convenite în perioada suspendării;
- pe perioada suspendării dreptului la ajutor social în condițiile de mai sus, beneficiarii nu au obligația de a efectua acțiunile sau lucrările de interes local prevăzute de lege.
- Modificări și completări aduse Normelor de aplicare a O.U.G. nr. 111/2010
 - Se introduc noi prevederi referitoare la condițiile cumulative pe care persoanele îndreptățite să beneficieze de drepturile prevăzute de O.U.G. nr. 111/2010 trebuie să le îndeplinească, respectiv:
 - categoria persoanelor îndreptățite o cuprinde și pe cea a părinților copilului cu dizabilitate care beneficiază de concediu pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 7 ani, precum și de sprijinul lunar aferent, prevăzut de art. 32, alin. (1), lit. c) și d) din O.U.G. nr. 111/2010;
 - drepturile corespunzătoare categoriei de titulari mai sus menționate se acordă persoanelor îndreptățite pentru fiecare copil aflat în această situație și se cumulează cu indemnizația lunară pentru creșterea copiilor;
 - persoanele îndreptățite trebuie să îndeplinească obligațiile legale de plată față de bugetul local pentru bunurile pe care le dețin în proprietate, potrivit art. 248 lit. a)-c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.
 - Concediul și indemnizațiile lunare pentru creșterea copilului, precum și sprijinul lunar:
 - în vederea calculării cuantumului indemnizației lunare pentru creșterea copilului, se introduce indicatorul social de referință (ISR);
 - se instituie reguli privind solicitarea dreptului la concediul propriu de creștere a copilului de cel puțin o lună de către părintele care nu a optat pentru acordarea concediului și a indemnizației lunare;
 - drepturile pentru creșterea copilului prevăzute de O.U.G. nr. 111/2010 se acordă persoanelor care frecventează cursurile preuniversitare, universitare, postuniversitare de masterat și de doctorat indiferent dacă întrerup sau nu frecventarea cursurilor până la împlinirea de

- către copil a vârstei de un an sau 2 ani, respectiv 3 sau 7 ani, în cazul copilului cu handicap;
- se reglementează cazul persoanei care, în perioada de până la îndeplinirea de către copil a vârstei de un an sau 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copilului cu handicap, nasc unul sau mai mulți copii. Astfel, dacă persoana îndreptățită nu a îndeplinit pentru copilul născut anterior condițiile de acordare a drepturilor specifice, însă le îndeplinește pentru acest din urmă copil, părintele/persoana îndreptățită care a beneficiat de concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului sau, după caz, de stimulentele lunar/stimulentele de inserție poate opta pentru încetarea drepturilor menționate acordate pentru copilul anterior, celălalt părinte/cealaltă persoană îndreptățită având posibilitatea de a solicita drepturile pentru acest din urmă copil;
 - se exceptează de la posibilitatea persoanelor de a beneficia, după împlinirea de către copil a vârstei de un an, de concediul fără plată, în cazul copilului cu handicap,
 - se abrogă prevederile legale referitoare la alocația de stat pentru copii.
- Stabilirea și plata indemnizațiilor lunare pentru creșterea copilului, a stimulentele de inserție și a sprijinului lunar:
- în ceea ce privește stabilirea bazei de calcul a indemnizației, se corelează prevederile anterioare ale normelor de aplicare cu forma actuală a O.U.G. nr. 111/2010, în sensul că se ia în calcul venitul cuvenit în luna respectivă sau venitul pe care l-ar fi primit persoana dacă ar fi lucrat toată luna/ cumulul veniturilor aferent zilelor lucrate cu indemnizația de maternitate, după caz;
 - pentru situația particulară în care o persoană realizează venituri o perioadă de câteva luni în interiorul celor 12 luni, baza de calcul pentru stabilirea cuantumului indemnizației este reprezentată de suma totală a veniturilor realizate în aceste luni împărțită la 12;
 - se instituie reguli procedurale de plată a drepturilor specifice prevăzute în O.U.G. nr. 111/2010.
- se precizează faptul că drepturile stabilite în condițiile *Legii nr.*

448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, anterior datei de 30.12.2011, se mențin până la stabilirea prin decizie a directorului executiv al agenției teritoriale a dreptului la concediu pentru îngrijirea copilului cu dizabilitate până la vârsta de 7 ani, precum și a sprijinului lunar aferent.

- Modificări și completări aduse Normelor de aplicare a Legii nr. 277/2010
 - În ceea ce privește condițiile necesare a fi îndeplinite pentru a beneficia de alocația pentru susținerea familiei:
 - se reglementează situația copiilor în vârstă de până la 18 ani care urmează o formă de învățământ în străinătate, aceștia fiind luați în calcul la stabilirea dreptului de alocație numai dacă reprezentantul face dovada frecventării cursurilor și a numărului absențelor înregistrate;
 - este exceptată de la acordarea alocației familia care are în proprietate, închiriere, comodat sau altă formă de deținere cel puțin unul din bunurile cuprinse în *“lista bunurilor ce conduc la excluderea acordării ajutorului social”* din Legii nr. 416/2001;
 - este de asemenea exceptat de acordarea dreptului de alocație copilul care a finalizat cursurile învățământului general obligatoriu, dar nu a împlinit vârsta de 18 ani, acesta fiind însă luat în calcul pentru stabilirea venitului mediu net lunar al familiei.
 - Menținerea, suspendarea și reluarea după suspendare a plății alocației:
 - în vederea menținerii dreptului la alocație, se introduce îndatorirea beneficiarilor de a-și achita toate obligațiile legale față de bugetul local pentru bunurile pe care aceștia le dețin în proprietate;
 - se instituie reguli procedurale privitoare la termenele de reluare a plății alocației în cazul îndeplinirii obligațiilor care au dus la suspendarea acesteia.

Autor

laura.giurgiuman@tuca.ro

Energie

Denumirea actului normativ	<p>Ordinul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2012 privind actualizarea valorilor-limită de tranzacționare a certificatelor verzi și a contravalorii unui certificat verde neachiziționat, aplicabile pentru anul 2012 („Ordinul nr. 4/2012”)</p> <p>Ordinul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 5/2012 privind stabilirea cotei obligatorii de achiziție de certificate verzi, aferentă anului 2011 („Ordinul nr. 5/2012”)</p>
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129/22.02.2012, respectiv Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138/29.02.2012
Intrare în vigoare	22 februarie 2012, respectiv 29 februarie 2012
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 220/2008 privind stabilirea sistemului de promovare a producerii de energie din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare („ Legea nr. 220/2008 ”)
Dispoziții principale	<p>Conform prevederilor art. 11 alin. (4) și art. 12 alin. (4) din Legea nr. 220/2008, începând cu anul 2011, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei („ANRE”) va indexa anual cu indicele mediu anual de inflație pentru anul precedent calculat la nivelul zonei Euro din Uniunea Europeană, comunicat oficial de EUROSTAT (i) limitele în care trebuie să se încadreze valoarea de tranzacționare a certificatelor verzi, respectiv limita minimă de 27 Euro/certificat și cea maximă de 55 Euro/certificat, precum și (ii) contravaloarea de 110 Euro pe care trebuie să o plătească furnizorul de energie pentru fiecare certificat verde neachiziționat, în cazul în care nu și-a îndeplinit cota anuală obligatorie.</p> <p>Astfel, pentru anul 2012, ANRE a stabilit prin Ordinul nr. 4/2012 următoarele valori indexate de tranzacționare pentru un certificat verde:</p> <ul style="list-style-type: none">• valoare minimă de 121,89 lei, echivalentul a 28,172 Euro; și• valoare maximă de 248,30 lei, echivalentul a 57,389 Euro. <p>Operatorii care au obligația de achiziție de certificate verzi și care nu își îndeplinesc cota anuală obligatorie, vor plăti pentru fiecare certificat verde neachiziționat o contravaloare indexată de 496,61 lei, echivalentul a 114,777 Euro.</p> <p>De asemenea, în temeiul art. 14 alin. (9) din Legea nr. 220/2008, ANRE are obligația de a stabili anual, până la data de 1 martie, cota anuală obligatorie de achiziție de certificate verzi aferentă anului precedent.</p>

În acest sens, prin Ordinul 5/2012, cota obligatorie de achiziție de certificate verzi pentru anul 2011 a fost stabilită de ANRE la nivelul de 0,03746 certificate verzi/MWh.

Autor

nisa.jecu@tuca.ro

Drept fiscal

1. Rezidența fiscală a persoanelor fizice în România

Denumirea actului normativ

Ordinul Administrației Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) nr. 74/2012 pentru reglementarea unor aspecte privind rezidența fiscală în România a persoanelor fizice („**Ordin ANAF nr. 74/2012**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73/30.01.2012

Intrare în vigoare

30 ianuarie 2012

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („**Codul fiscal**”)

Dispoziții principale

Ordinul ANAF nr. 74/2012 definește principalele elemente considerate în stabilirea rezidenței fiscale în România:

- domiciliul în România;
- locuința permanentă din România a persoanei fizice, locuința care poate fi în proprietate sau închiriată, dar care rămâne oricând la dispoziția acestuia și a familiei sale;
- centrul intereselor vitale amplasat în România;
- persoana fizică este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutiv, care se încheie în anul calendaristic vizat.

Stabilirea rezidenței fiscale la momentul sosirii în România

Persoana fizică nerezidentă are obligația depunerii unui formular „*Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România*” în termen de 30 de zile de la împlinirea termenului de 183 de zile de prezență în România. Formularul este însoțit de:

- copia pașaportului sau a documentului național de identitate (pentru cetățenii UE);
- certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a

dublei impuneri;

- documente care atestă existența unei locuințe în România a persoanei fizice.

În analiza îndeplinirii condițiilor de rezidență vor fi luate în considerare atât prevederile Codului Fiscal al României cât și prevederile convenției de evitare a dublei impuneri aplicabilă.

Autoritățile fiscale competente vor notifica persoana fizică într-un termen de 30 de zile dacă are obligația impunerii tuturor veniturilor în România sau dacă aceasta va fi impusă numai pentru veniturile obținute în România.

Stabilirea rezidenței fiscale la momentul plecării persoanelor fizice din Romania

Persoana fizică nerezidentă care a avut obligația completării formularului „*Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în Romania*” și a obținut pe perioada șederii în România rezidență fiscală în România va completa la părăsirea teritoriului României formularul „*Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România*”. Aceasta va fi considerată rezidentă fiscal în România până la sfârșitul anului calendaristic în care a intervenit schimbarea în urma căreia persoana fizică părăsește România având și pentru acest an obligație fiscală integrală în România.

De asemenea persoana fizică nerezidentă care pe perioada șederii în România și-a dovedit rezidența într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care a avut obligația completării formularului „*Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România*” va completa la părăsirea teritoriului României „*Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România*”.

Formularistica

- „*Chestionarul pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România*” se completează de persoanele fizice care sosesc în România și au o ședere în statul român o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat. Nu au obligația completării formularului cetățenii străini cu statut diplomatic sau consular în România, cetățenii străini care sunt funcționari ori angajați ai unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, cetățenii străini care sunt funcționari sau angajați ai unui stat străin în România, membrii familiilor acestora, cu

respectarea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor acordurilor speciale la care România este parte.

- *„Chestionarul pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la plecarea din România” se completează de persoanele fizice rezidente în România, precum și persoanele fizice nerezidente care au avut obligația completării formularului prevăzut mai sus, care pleacă din țara noastră și care vor avea o ședere în străinătate mai mare de 183 de zile într-un an calendaristic. Nu au obligația completării acestui formular cetățenii români care lucrează în străinătate, ca funcționari sau angajați ai României într-un stat străin.*
- *„Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență fiscală potrivit prevederilor art. 7 și art. 40 alin. (2)-(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată între România și [statul relevant], de către persoanele fizice care sosesc în România și care au o ședere mai mare de 183 de zile”.*
- *„Notificare privind îndeplinirea condițiilor de rezidență fiscală potrivit prevederilor art. 7 și art. 40 alin. (2)-(7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată între România și [statul relevant], de către persoanele fizice care pleacă din România și care au o ședere în străinătate mai mare de 183 de zile”.*

Formularele se depun în format hârtie direct la registratura organului fiscal sau la oficiul poștal, prin scrisoare recomandată, cu confirmare de primire.

Pe parcursul anului 2012 au obligația completării formularului *„Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România”* și persoanele fizice care au sosit în România după 1 ianuarie 2009 și care continuă să fie prezente în România și după 1 ianuarie 2012.

Persoanele fizice nerezidente sosite în România înainte de 1 ianuarie 2009 și care solicită eliberarea *„Certificatului de rezidență fiscală privind aplicarea Convenției/Acordului de evitare a dublei impuneri”* au obligația completării formularului *„Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei fizice la sosirea în România”* și totodată să facă dovada plății impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, pentru categoriile de venituri supuse impozitului în România.

2. Noutăți privind plata impozitului pe veniturile obținute din activitățile desfășurate în baza contractelor civile

Denumirea actului normativ	Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 247/2012 privind procedura unitară pentru aplicarea prevederilor art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („ Ordinul nr. 247/2012 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122/22.02.2012
Intrare în vigoare	22 februarie 2012
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („ Codul fiscal ”)
Dispoziții principale	<p>Ordinul aduce clarificări asupra modului de plată a impozitului pe veniturile obținute din activitățile desfășurate în baza contractelor civile, urmare a intrării în vigoare a Codului Civil (la 1 octombrie 2011) și a modificărilor aduse Codului Fiscal prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. În conformitate cu art. 52 alin (1) lit. b) din Codul fiscal, Ordinul nr. 247/2012 clarifică faptul că plătitorii de venit au obligația de a calcula, reține și vira impozitul prin reținere la sursă reprezentând plăți anticipate, în cazul veniturilor plătite în baza contractelor de comision, de mandat comercial și de consignație calificate drept contracte civile și în baza contractelor de agent. De asemenea, instituie obligativitatea plăților anticipate cu titlu de impozit, (pe baza venitului anual estimat sau a venitului net realizat în anul precedent) pentru:</p> <ul style="list-style-type: none">• persoanele organizate ca întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, persoane fizice autorizate;• persoanele care realizează venituri din profesii libere;• persoanele fizice care desfășoară activități independente și care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul afacerii;• persoanele fizice care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, indiferent dacă desfășoară activități independente sau nu. <p>Plătitorii de venituri către persoanele fizice aflate în situațiile menționate mai sus nu au obligații privind calculul, reținerea și virarea impozitului.</p>

alin.chitu@tuca.ro

Autor

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)